

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710069280/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Herr H a n s han smiler, bukker og sig rømmer,
 Og trækker Manuscriptet frem ihast,
 Og læser nu, som sig en Digter sømmer,
 Med hævet Røst og stolte Øjekast.
 Nu er han tordnende, og nu han øm er,
 Nu taler han om Dyd, og nu om Last,
 Nu i phantastisk Skildring han sig taber,
 Nu seer han op -- og hele Kredsen gaber.

Dog ved hans Blik forandrer sig hver Mine,
 Hvert Øie funkler og hvert Træk er spændt.
 Han rødmer, thi man hvisker: Død og Plud!
 At just han saae omkring i det Moment.
 Enhver forlegen er, selv Frøken F i n e,
 Som dog for Frygtsomhed er el bekjendt.
 I Klemme sidder man til over Ørene;
 Da, midt i Nøden, aabnes begge Dørene.

Og skjøn som Venus, eller som Aurora,
 — Enhver har Valget efter egen Sands —
 Saa mildt fremskridende som Vaarens Flora,
 Indtræder, smykket med en Rosenkrands,
 Vidunderet D i o n e — sine mora
 Sig reiser Fru Grevinde F i r l e f a n z.
 Hun gaaer den hulde Gratie let imøde,
 Enhver staaer op, og C h a r l e s' Kinder gløde.

Thi lige før ham just D i o n e neier,
 Idet hun sender rundt et yndigt Smil,
 Hvorl sig skjuler Amors Tryllepill,
 Der paa sin gyldne Spids hvert Hjerte veier,
 Og hver en Dames Silkekjole svaier,
 Og alle Herrer lukke sig med Til;
 Men traurig pakker H a n s Tragedien sammen
 Og griber sukkende til Hanekammen.

D i o n e træder frem, ført af Grevinden,
 Og tager rødmende ved Bordet Plads;
 Som vis à vis sig sætter Junker M a d s
 Og gloer som bedste Ko paa Dandserinden.
 En halv Snees Damer støtte Haand til Kinden
 Og imitere ham med Blik og Glas.
 Nu lægger Frøken F i n e sin Lorgnette,
 Og hvisker til Grev C h a r l e s: en Coqvotte!